இலக்ஷணாவிர்த்தி

தருக்க வேதாந்த போதகாசிரியர்

காஞ்சிநகர்

ஆ. செங்கல்வராய முதலியார்

பரிசோதித்தது.

குடியேற்றம்

வேதாந்தத் தமிழ் வாசகசாலையார்

பதிப்பு.

1940.

உ

கலைமகள் துணை.

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

வட மொழியில் அருளிச்செய்த

இலக்ஷணாவிர்த்தி.

ஸ்ரீ கோயிலூர் கருணாநிதியென்னும்

ஸ்ரீ சிதம்பரஞானதேசிக சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

குடியேற்றம்

வேதாந்தத் தமிழ் வாசகசாலையாரால்

அச்சியற்றப்பட்டது.

வேலூர்:

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது,

1940.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலக்ஷணாவிர்த்தி.

பாயிரம்.

விநாயகக்கடவுள்.

ஆரணம் பன்முகத் தால ணுதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரண னனத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம். (1)

சபா நடேசர்.

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம். (2)

முத்துராமலிங்கசுவாமிகள் - வேறு.

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற்
பித்தனு மெனையு மாளப் பேரரு ளுருவா யுற்ற
முத்தனை முத்து ராம முதல்வனற் கமல பாத
நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்வாம் (3)

வேறு.

வானவ ரசமாந் தொடர்பிஞ லுலகோர்
வழுத்துறும் வன்னியைங் கரனே
வானவ ரதன மணியறு முகனே
மாசறு கொற்றவா ளிறையை
வானவர் முதுவன் பாலன வலவன்
வணங்குநற் றிருநெலை மாதை
வானவ ரதனு முத்துரா மேச
வள்ளலே வணங்கிவாழ்த் திடுவாம். (4)

நூலின் வரலாறு - வேறு.

பிரமத்திற் குரிய வாகும்
பெயர்களூற் றெட்டி னுக்கும்
விரிவதாம் பனுவ னூலின்
விளங்கிய பொருள்க ளுள்ளத்
தரமதாத் தரிக்க வேண்டி
யுற்றிடுங் கவிக ளாகப்
பரமசற் குருவா யோங்கும்
பகவனின் னருளாற் செய்தேன். (5)

நூலின்பயன் - வேறு.

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றுகும்
பகர்நூலின் கவிநூறே டொன்ப தாகு
மன்னகவி முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற
வஸ்திபா திப்பிரிய சொரூப மான
மன்னன்முத்து ராமலிங்க தேசி கேசன்
மருவுமென திதயமதுற் றுரைத்த தாகுஞ்
சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியொன் றருத்த மேனுந்
துகளறவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர். (6)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூல்

நிர்விகாரி.

சொல்லலுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனிறுற்
றோற்றலிற னரைதி ரையுடன்
றாய்திலா வாலிபம தாதியுந் தாகபசி
துனுபெலன் பெலம தில்லோ
னெல்லையற வேசொனவ னவையிலோ னுதியு
மிகழ்காம மதமு லோப
மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்க
மியலுமபி மான மான
மல்லலுட னேகாண லாதியும் மறியாமை
யறிவொடு சுழுத்தி விடய
மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங் கோசத்தி
னமர்விகா ரம்மெ மக்கொன்
றில்லையவி தம்பஞ்ச கோசங்க ளூறுவிகா
ரங்களவை யின்மை யினையு
மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா
லியாநிரு விகாரி யாமே. (1)

ஞானவடிவு - வேறு.

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்குந்
துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சொல்விகா ரங்க ளுக்கு
மன்னிய மாக நின்றே யவைகளை யறிவ தாலே
மன்னிய நாமே ஞான வடிவமென் றறிந்து கொள்
ளே. (2)

அசங்கன் - வேறு.

ஞானமில்கா லந்தனினு ஞானந் தோன்றி
நண்ணுபினு மூன்றவத்தை தமிலே தோன்று
மூனவுல கங்கள் வரும் போதுங் கூட
வுதியாம லேகின்ற போதுங் கூட
வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு
மியல்பாகக் காணுமறி வேசொ ரூப
மானதனு லொன்றுடனுந் தொடக்கற் றென்று
மமர்ந்திடுநா மசங்கனென வறிந்து கொள்ளே. (3)

சுயம்பிரகாசன்.

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்டன்
  சசிவன்னி யாதியையு மவைவி ளக்கு
மகஞ்சட்சு முதலைங்கோ சத்தை யுஞ்சொல்
  லவையின்விகா ரங்களையு மவையின் றோற்றந்
தகவுதிதி மரித்தன்முத லையும்வி ளக்குந்
  தமையொன்றும் விளக்கவொணாத் தன்மை யாலே
யிகழ்விலதா மியாமிகவுஞ் சுயம்ப்ர காச
  னென்னவித யத்துறுதி யாக வெண்ணே. (4)

சொப்பிரகாசன்.

நாமிலமே லைங்கோச முதலா கின்ற
  நலமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந்
தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற்
  செகங்களெலா மிகவறியப் படுகை யானு
நீமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் காணு
  நிகரின்மை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந்
தோமறவே வேண்டாத படியி னானுந்
  துகளறுசொப் பிரகாச னாமென் றோர்வாய். (5)

ஆனந்தரூபன்.

காலமொரு மூன்றினுஞ்செய் யுபய கன்மங்
  கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்கை யானுஞ்
சிலமிலைங் கோசங்க ளிலாத போது
  திரள்கன்மந் தோன்றாமை யானு நாமிவ்
வேலுசெயற் கோசத்தின் புறம்ப தானு
  மியாங்கருத்தா வுடன்போக்தா வன்ற தாலே
சாலவுறு கன்மபெந்த சென்ம மாதி
  தரித்தலில்யா மானந்த ரூப னாமே. (6)

சத்தியன்.

தினமாதம் வருடமொடு காலந் தோறுந்
  திகழ்சனனந் தொறும்வருமூன் றவத்தை தம்மி
லினமாகிப் பிறந்திறந்து போகு மைந்தா
  மிழிவான கோசத்தின் வேறா மான்மாப்
பனியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்னும்
  பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்னுந்
தனியான வொருவிதமா யிருக்கா நின்ற
  தன்மையினாற் சத்தியன்யா மெனவே யோர்வாய். (7)

நிஷ்கிரியன்.

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்கு றித்தே
  யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே
பகருறுமெப் போதினுமே விவக ரிக்கும்
  பஞ்சவித கோசத்தின் சாட்சி யான
விகழ்வினமைப் புறம்பாகக் காண லாகா
  திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே
புகழ்தலுறு நாந்தினநிஷ் கிரிய னென்றே
  புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணு வாயே. (8)

முத்தன்.

ஞானமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங் கட்கு
  நமைவேறாய் மிகவுமறிந் ததுவே போல
ஞானம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு வேறா
  நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்த லானும்
பானமலாக் காலத்தும் பஞ்ச கோசம்
  பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்கு றித்துப்
பானமதா நாங்கருத்தா வாகா தாலும்
  பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்த னாமே. (9)

அகர்த்தா.

ஞானமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செய்யு
நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறா
யீனமிலா நாந்தினமு மிருப்ப தாலே
யின்றுமுத லாகாமி யங்க ளாக
வூனமதாம் பஞ்சவித கோசஞ் செய்யு
முறுகன்ம பெந்தநமக்கிலைய தாலே
ஞானவுரு வாகியநா மகர்த்தா வென்றே
நாடியுளந் தனிற்றினமு நண்ணு வாயே. (10)

அபோக்தா.

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம்
பெறுமளவும் வருகின்ற சுகதுக் கத்தை
யிராகவெறுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட்
கீனமினா மன்னியமா யிருப்ப தாலே
விராவுசுக துக்கமவை புசிக்கின் றேனாய்
மேவாமை யானுமறி வாமெ மக்குப்
பிராரத்தம் வேண்டாத படியி னானும்
பேசுகின்ற வபோக்தாநா மெனவே யோர்வாய்.(11)

நிருபத்திரவன் - வேறு.

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பனம தாதியாய்
நவில்வியா தியுமு றிச்ச
னலிசூடு மிடியாதி பீடையுந்தா லதனு
நண்ணுறு மலாது சூக்க
தனுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்குரோ
தங்காம லோப மூமை
சார்செவிடி லச்சைமுத லானசுர மேசூக்க
தனுவினுக் கன்றி மூல
தனுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத்
தனுவாக்கு சுரமு மூல
தனுக்குறுதலா லுமித் திரிவிதசு ரங்களுந்
தனுவினயல் சிவ னுக்கே

சனியாத தாலுமே யறிவா நமக்கிப்ர
சங்கம்வர ஞாய மில்லாத்
தன்மையா னிருபாதி யாகின்ற நாமிகத்
தவறினிரு பத்தி ரவனே. (12)

நிர்லேபன் - வேறு.

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற் றங்கும்
பதார்த்தமது நீங்கிமிகத் தானே செல்லுந்
தகைமையுற முன்னமய மாதி யான
தகும்பஞ்ச கோசங்க ளான்மா வாக
நிகழ்தலுறு மெமக்கயலாய்த் தோன்றி வேறாய்
நின்றுபுறம் பேயிறந்து நீங்க லாலே
யிகழ்விலதா யிருக்கின்ற நாமே நித்த
மீனமிலா நிருலேப னெனவே கொள்வாய். (13)

நிர்ச்சம்பந்தன்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந் தன்னைத்
தானாகும் படியாயு மவற்றின் வேறாய்
ஞானவுரு வாகுநமை நமக்கு வேறாய்
நண்ணவுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய் தாலு
மீனமலா லாகாத படியி னானு
மியனித்ய வபரோட்ச வெமக்கெக் காலு
மூனமுறுங் கோசதொடக் கற்ற தாலு
மொப்பினிர்ச்சம் பந்தனக மெனவே யோர்வாய் (14)

கூடஸ்தன்.

ஆற்றுகொல னடைகல்லே கூட மற்ற
தவிகார மானாலு மயவி காரந்
தோற்றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதி யீசன்
றுவிதசகஞ் சீவருதித் திறத்த லானுந்
தோற்றியவை யழிவதற்கு மூல மாகிச்
சுயஞ்சித்தா யிருக்கின்ற நாம வற்றிற்
சாற்றுபற்றற் றுறலாலு மிகவும் யாமே
சாரகர்த்தா வாகியகூ டஸ்த னாகும். (15)

ஆத்மா.

நானென்று மானத்துக் கிடம தாக
நவில்கின்ற வான்மாவாய்த் தோன்றா நின்ற
வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க
விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற்
றானமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலு
முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார
ஞானகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறாய்
நண்ணாத தாலுநா மாத்மா வாகும். (16)

நிர்த்தோஷன்.

தோடமெனும் வாதமுத லான தோடுந்
துன்னியிடு மிராகாதி யதனி னோடும்
பீடுபெறு ஞானவஞ்ஞா னங்க ளோடும்
பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயம தான
சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ்
செப்பியிடுஞ் சீவனொடு பூதங் கட்குங்
கேடிலதாய் வேறாகி யிருப்ப தானுங்
கிளத்திநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும். (17)

அப்பிரமேயன்.

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா
னன்றியறி யாததப்ர மேய மாகு
மூனவிந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்கு
முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து
வானதெனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு
மன்னியமா யிருகரணத் தறிய லாகா
தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே
யிலங்குசற்சிற் சுகநாமப் பிரமே யன்றான். (18)

பிரத்தியக்ஷன்.

ஏகதே சத்துடனெக் காலுந் தோன்று
மியறமோ காரியமுப் பானென் றிற்கு
மாகமெலா மெக்காலுந் தோன்றி சற்கு
மங்கங்கண் முழுதினுமெக் காலந் தோறுஞ்
சோகமுடன் றோன்றுறுசி வர்க்கும் வேறாய்ச்
சொல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென்
றாகுபிரத் தியக்ஷமதாய் விளங் கலாலே
யறிவாநாம் பிரத்தியக்ஷ னாகுந் தானே. (19)

அணு - வேறு.

பலசணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு பொறியறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய். (20)

அசரீரன் - வேறு.

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகி லோக
பாலர்வைசு வானரனு தியசீ வர்களுஞ்
செகசரிர முடையீசன் றனக்கும் வேறாய்த்
திகழுறுநாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந்
தகைமைநமக் கிவ்விதமோ ருடல மில்லா
தாலுமுட லெனதெனனு பவத்தா லெற்கு
மிகவனிய மநித்தமெனும் யுத்தி லோக
மேவுமத னாலுமச ரீர னாமே. (21)

நிரிந்திரியன்-வேறு.

அவனவன் சாதியின் றொழிலவ ரவர்க்குறவி
னனியர்சா தித்தொ ழிலது
மமருசா தாரணம தாயிலது போற்றேக
மதனிலே வேறு பட்ட

வவமுறும் பொறிகள்பல் விதமெனுங் காரியத்
தாகுமற் றென்று செய்ய
வறியாம லதனதன் காரியங் கைவந்து
வதுவுநன வதனின் மட்டும்
விவகரித் துக்கனவி னெடுசுழுத் தியிலின்ன
விடமென்று காண லற்றே
வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையுமவ்
வியாபார மவையு மறியு
மவிருமறி வேயுருவ மாகியிந் தியமுதித்
தடங்கலவை தொழில் கடம்மை
யறிதலுட னசையாம லுறுநா நிரிந்திரிய
னுகுமென வறிகு வாயே. (22)

அப்பிராணன் - வேறு.

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப் பட்டும்
பேசுபசி தாகமுடன் றேற்றப் பட்டு
நலமதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்று
நாடுநன வதனின்விவ கரித்து மற்றப்
பலவிதமா மவத்தைகளிற் காண லாகா
ப்ராணனுக்கும் வேறுயத் தொழிலைக் கண்டு
நலமிலதன் றன்மயின்றிச் சாட்சி யாகு
நாமசைவி லப்ராண னெனவே யோர்வாய். (23)

அமனசு.

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை
யுறுதலெனக் காமாதி பலவேஷங் கொண்
டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி
யயர்கனவி னுட்சகமே யாகி மற்றச்
சீரிலதாஞ் சுழுத்தியினிற் காணு தேகுந்
தீதான மனச்செயலைக் கண்டு கொண்டு
சேருமதற் கன்னியமாய்ச் சாட்சி யாகித்
திகழ்வுறுநா மம்மனசென் றறிவாய் மைந்தா. (24)

நிர்மலன் - வேறு.

அறைகின்ற மலமூத் திரங்குப்பை சேறதிழி
வாஞ்சுடலை சேரி முதலா
யளவின்மல மேவுற்ற புவியொடுக லங்கல்புகை
யாகின்ற புழுதி முதலா
யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபூ தத்தினுட
னுறுகோழை சளிபித் தமுமொ
ழுகின்ற மலமூத்ர முதலான மலமுற்ற
வூனமுறு தூல தனுவோ
டுறுகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத
லொழிவின்மல முற்ற சூக்க
வுடலினுடன் ஞானவஞ் ஞானமல முறுசிவ
னுடனைந்து தொழில்க ளாதி
நிறைகின்ற மலமுற்ற வீசற்கும் வேறாகி
நீண்மலமு மற்று மிகவு
நிகழ்கின்ற ஞானவா னந்தவடி வானநா
நிருமலன் னென்று கொள்வாய். (25)

சுத்தன்.

கொள்கின்ற சாதிவன் னாச்சிரம மதனுடன்
கூறதன தன்ம தன்மங்
கூடுமத னுறுபயன் தாஞ்சொர்க்க நரகாதி
குறைவில்தின் மிச்ச மான
வுள்கின்ற கோடிபவ முதனோடக் குற்றுமிக
வுலைகின்ற சீவ ருடனே
யுளகிருபை யவதார மாற்சரிய முதலான
வுறுதொடக் குற்ற வீச
னெள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறு பூதங்க
ளியாவுக்கும் வேற தான
யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மெமையசுத்
தங்களெய் தாத தாலும்

விள்கின்ற விவைக்கணம் முடைவிவர்த் தங்களாய்
மேவியே யுறுத லானும்
விமலசித் தாகின்ற நாஞுசுத்த னென்னவே
விளங்கிட வறிந்து கொள்ளே. (26)

புத்தன் - வேறு.

அறைதலுறு தானுயுங் கூடி நின்று
மறிவற்ற கடமாதி பூதா திக்கு
முறைதனக்கோர றிவிலதா யொன்றி னேடே
யுறுதலினு லறிவெனவே தோற்று கின்ற
குறைவுறுமூன் றுடல்சிவன் மாயை கட்குங்
கூறலுறும் வேறுகி யவைக டம்மைக்
கறையின்றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப் போதுங்
கனபோத வடிவாநாம் புத்தனுமே. (27)

சர்வக்ஞன் - வேறு.

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித
வவத்தையுறு ஞேயத் தையு
மறியாமை யுடனறிவ தாயிலகு சர்வபுத்
யாகின்ற ஞானத்தையு
மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயிர்களா
யமர்ஞா திருக்க டமையு
மவர்களினி விர்த்தி பிர விர்த்தியையு மதுவதற்
காம்பலனு மெப்பொ ழுதுமே
யறுதியா யினதென வவத்தைமூன் றதனினு
மறிகின்ற வடிவ மேநம்
மளவிலா வுருவான தானுமித் திரிபுடியை
யழிவினு மில்லை யாயி
னறிவரில தானுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு
மறிகின்ற தானு மிவித
மனத்தென வவத்தையு மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ
ஞகுமென் றறிகு வாயே. (28)

பரமானந்தன்.

தனதானி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிரா
சாதியா னீங்கு காலை
தவிராத கையுடைமை பிரியமது செலவாதி
தன்னினு லொருவு காலை
யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனலுற்ற
விலமதா னீங்கு காலை
யிழிதூல வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி
விந்தியம் பிரிய மதுவும்
பினமாம்பி ராணகண் டமதான வாக்கினைப்
பெறுபோத கன்று சிவன்
பிரியமது வும்பிராண னிறுகாலை விட்டுமெக்
காலுமே பிரிய வுருவாங்
கனமான வான்மாவை யன்றியோன் றிவ்விதங்
காணுத படியி னுலுங்
கருதுமெக் காலுமே தானுக வுற்றநாங்
கழறு பரமா னந்தனே. (29)

சம்பு - வேறு.

கனவிடயஞ் சுழுத்திசொர்க்க விடயந் தன்னிற்
காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த கரணந் தன்னிற்
றனதுசுகப் பதிவிம்ப மாகத் தானே
தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை நிட்டை
துனுகாலந் தனிலுதிக்குஞ் சுகங்க ளான்ம
சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப்
பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத
படியாலும் பகர்சம்பு நாமென் றோர்வாய். (30)

அசலன் - வேறு.

10

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசம்விட் டலைகின்ற
தூலவுட லோக லோகஞ்
சுழல்கின்ற விருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச்
சூழ்ந்தலைக் கின்ற தாகி

யேய்கின்ற வறல்வன்னி யிவையசைக் கின்றநா
விவைகளுக் கிடம தாகி
யெய்துற்ற வம்பரம் பௌதிகச மட்டியோ
டெலேயிவிவை யாவு முடலாய்த்
தோய்வுற்று மெய்யறிவு ளசைகின்ற வீசனுஞ்
சொல்கின்ற வேக முடனே
சுழல்கின்ற பறவையென வீரைந்து திக்கினும்
சூழ்கின்ற நூறு கோடி
யாய்வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடிடினு
மவ்வைகா ணுத தாகி
யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா தமருநா
மசலனென வறிகு வாயே (31)

நிர்க்குணன் - வேறு.

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்கித்
தகுமிரா சதந்தனிற்சி வரையு மாக்கி
யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி
யவைகடமை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும்
வித்தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு
விளங்குபிர தானத்திற் கதித மாகிச்
சுத்தவதிட் டானமதா யபரிச் சின்ன
சுகவடிவா யுறுநாநிர்க் குணனென் றோர்வாய்(32)

நிர்விகற்பன்.

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங் கட்கு
மப்பாலா யவையினதிட் டான மாகி
யேகமதா மத்துவித ஞான மாகி
யிருக்கின்ற நாந்தனிற்றுன விகற்ப மற்றே
போகுமிவை தமிற்கூடி னுலும் பற்றுப்
புகனிமல படிகம்போல் விகற்ப மற்று
வேகவிலாக் கடமாதி யுறும்வெ யிற்போ
லிருக்கின்ற நாநிரு விகற்ப னுகும். (33)

நிராகாரன்.

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மென்று
மதற்குருவ நாமமிலே யமூர்த்த மென்று
மாமுன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி
யாகுமென்று மறிபடுத லஃதி லாதி
லேகமதாம் பிரமமிதற் கனிய மாகி
யிவைவிளக்கு மறிவுநிரா கார மென்று
மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூற லானு
மியல்கதிரை நாடுமன முடனே நீண்ட
சோகசிதா பாசனுக்குஞ் சித்த தென்னுந்
தொடர்பால்வாள் வெட்டுமனற் சூடுங் கையிற்
றொடருதல்போ லிலதேற்றற் சுபாவ சித்துச்
சொல்லுருவ ரகிதரென வேண்டு மோவென்
சோகமிலுத் தியினுலு நாமே யுள்ளிற்
றேற்றுபொறி வெளிப்பொறியின் விடய மின்றித்
தொடரவையை விளக்குமநு பவத்தி னுலுந்
துகளினிரா காரனு மெனவே யோர்வாய். (34)

சித்தியமுத்தன் - வேறு.

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனுயு
மனுதினமு மமர்த லாலே
யதன்மமொடு தன்மமத னுனிதம் பெத்தனே
யன்றியொரு காலு முத்த
னயமாக வலனென்று கன்மகாண் டத்தினி
னண்ணுமான் மாவி தென்றே
நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞானத்தி
னவின்மலங்கன் மமதனு
லுயருதலில்பெத்தனு யுருவன்ஞானத்தினி
லுயர்முத்த னுவ னென்றே
யுபாசனகாண்டத்தி லான்மாவிதென் றுதா
னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு

மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தாமெமக்
காகுபெங் தத்தொடக்கு
மனுகலொருகாலத்து மில்லாதபடியினு
லமர்நித்ய முத்த னுமே. (35)

அநுசிமுத்தன் - வேறு.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சாலோ
காதியெனக் கற்பிதமா யழியு முத்திக்
கேமமுறப் புறம்பாகச் சித்தித் தென்று
மெள்ளளவுங் கிரகிக்க விடக்கூ டாதாய்த்
தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தமமைச்
சுருதியினு லுணர்கின்ற தனுதி முத்தி
யாமதனு லேழைந்தின் மேலா நாமே
யனுதிமுத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்டும் (36)

அச்சுதன்.

நழுவல்சுத நழுவாதச் சுதம தாகு
நாடுமொரு நாலுண்டின் மேலி ராம
னழுவுகின்ற தூலவுடல் பிரள யத்தி
னழுவுவிங்க வுடல்பூத ஞானந் தன்னி
னழுவவித்தை மாயைபரன் சிவ னுகை
நவிலுமையே மூக்கயலாயிச் சுகசிற் சத்தாய்
நழுவலிலா தெக்காலுந் தானே யாக
நண்ணிவிளங் கிடுதலினச் சுதனு மாகும். (37)

க்ஷேத்திரக்ஞன் - வேறு.

மூலவஞ் ஞானகா ரியமதா யமர்கின்ற
மூன்று தனு வுஞ்சேத் திர
முன்னு மிதை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னுகுநீ
மொழியர்த்த மறியே னெனல்
சீலமில பாவவுரு வஞ்ஞான மிதுபரம
சித்திலா ரோப மாகித்

திகழனு தியதெனச் சொல்வதா நானெனச்
சேத்திரந் தன்னி னுற்ற
வாலம்ப மில்லறிவ னுதியா யுறுவத்தி
யாசமாம் பூர்வ தேக
வான்மவநு பவமாம் பிராந்திமேல் வருதேக
வான்மப் பிராந்தி கட்கு
மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை
மொழிசேத் ரமத்தி யாசமு
மோகமென நீக்கிய வ திட்டான மாயறியு
முரணினுஞ் செத்தி ரக்ஞன். (38)

மனோவாசாமகோசரன்.

மலையுமன மென்னலங் தக்கரணம் வாக்கென்னன்
மருவுபத் திந்தி ரியமாம்
வருமிருவ கைக்குமிக வெட்டொ ணுப்பொருண்
மனோவா சாமகோ சரந்தா
னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூனியம
தாமெனிற் சுருதி பிரம
மஸ்திபா திப்பிரிய மென்றுமதையறிபவ
னதுவாவ னென்று மின்ன
மெலையதற வோதலிற் பொருள்சூன்ய மலவாயி
னெட்டொணு தெவித மென்னி
லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்றசித்
தெலையுற்ற வாக்கு மனதி
னலைதலுறு மன்னுவய வெதிரேக மவையையறி
பொருளலா தவையின் விடய
மல்லவா தலின்மனோ வாசாம கோசர
னுகுநா மென்ன வறிவாய். (39).

அவ்வியாகிருதன்.

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப்படுவ
தாம்பொருள் வியாகி ருதமா
மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம
தன்கார ணப்பி ரமமாச்

சாற்றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்கிய மாமதந்
தனின்முக்கு ணங்க ளூற்ற
தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே
சமமுட னடங்கு காலை
யேற்றுபிர தானமோ டவ்வியா கிருதமூல
கதன்மூல மென்று சொல்வ
ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சித்ததா
யியலுசர் வக்ஞ பிரமந்
தோற்றுலகின் மூலமா மறிவில்பிர தானமது
துகளுலகின் மூல மாகாச்
சொல்லுமிவ் வேதுவாற் சகமூல மானநாந்
துரிசிலவ் வியாகி ருதனே. (40)

12 அக்ஷரன்.

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநா முண்டுபிர
ளயஞான மவையி னசை
நணுகின்ற மூவுடற் கதிதசித் தானநா
நந்தலில தால க்ஷரந்
காசின்மறு யுத்திசர மெனல்வேத மதனினுற்
கழறுபொரு ளக்ஷ ரந்தான்
கருதுமீ மாங்கிசன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள்
காணலாம் பொறியி னதனை
லாசின்மறை விதிநிடே தத்தையுங் கிரியையுற்
றதையுமே யறையு மென்னி
லாரணம் பொறியினுற் பிரமமறி யப்படா
ததுவிதி நிடேத மென்னப்
பேசுமவை யாலுரு திமிசையைச் செயவொணு
தென்றுதான் பேசல் போலப்
பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலாற்
பிரிவினு மக்ஷ ரந்தான். (41)

திருக்கு.

அறிவதுதி ருக்காம தான்மா வலாதுதா
னமர்திரிசி யங்க ளான்மா
வன்றுலோ காயுதன் சங்கையனம் வனிதைமுத
லானபோ கங்க ளெல்லா
மறிந்தநுப விக்கையா லாகந்தி ருக்கென்னு
மவனையே சாரு வாக
னமரவே கண்டித்த விந்திரிய மில்காலை
யறிவுகெட் டொன்றை யுந்தா
னறிந்தநுப வித்திடா தாலுமே யிந்திரிய
மமர்காலை யறிவ தாக
வாகமது விலகலா லாகமறி வன்றுபொறி
யறிதிருக் கென்னு மவனை
யறிதத்து வாதிகண் டித்தலய னுல்வழக்
கற்றபடி யேபி ராண
னுன்மாவ லாதிந்தி யங்களான் மாவுமே
யன்றென்று ரைக்கு மவனை
யறியுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராணபொறி
யாகமுத லியாவு மனமில்
லாவிடிற் றேற்றுமை யான்மனந் திருக்குமற்
றதுதிரிசி யங்க ளென்னு
மவனையுந் தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்தியில்
லாதுவிடின் மனது சலன
மதனுற்றி ருக்கன்று புத்தியே யறிவென்னு
மவனையும் புத்த னீக்க
லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுத்தியி விலைச்சூன்ய
மான்மாவெ னவனை நவில்பட்
டாசாரி யதுவுமான் மாவன்று றுஞ்சுக
மடைந்தனன் சுழுத்தி யிலென
வறைசிவ னறிவென்பன் யாவரையு நீக்கல்வே
தாந்தி யறிவிற் சீவனே
யாதியாய் விடயவரை யிலகலா லறிவல்ல
வவையறியு நாந்தி ருக்கே. (42)

பிரத்தியக்கு - வேறு.

அகநோக்க மனதினி லகப்படும் வஸ்துவே
பிரத்தியக் கந்த வான்மா
வவித்தையா திகளினற் சீவாதி யாய்ப்ராக்
காம்விர்த்தி வெளிநோக் கமாய்ச்
சகமீசர் தேவர்சாஸ் திரமென்னும் விடயங்க
டமிலலைந் தோய்ந்து பருவஞ்
சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடிலான் மாமிகத்
தகுநிர திசய முத்தியென்
பகர்சுருதி வாக்யவுப தேசமுற் றுடல்பொறிகள்
பல்கரணம் யாவு நீக்கிப்
பன்னிடும் பிரத்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர்ப்
பற்றியே தன்னை நோக்கித்
தகைமையுறு வெய்யிலின் விளக்கெனக் குன்றியே
சாட்சிமாத் திரம தாகச்
சனிக்கின்ற விர்த்திஞா னத்தையே காணுநாந்
தயங்கிடு பிரத்தி யக்கே. (43)

சின்மாத்திரன் - வேறு.

செடமாகி யறிவற்றுத் தோற்று கின்ற
செகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாக வுற்று
மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று
வகையான வுடல்களையு மியற்கை யான
விடமான வறிவாகிக் காணு நின்ற
வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற்
றிடமாமற் றொருவடிவு மிலாத தானுஞ்
சின்மாத்ர னெனவென்றுஞ் சிந்தை செய்வாய் (44)

சத்து.

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ணேக்காய்த் தோன்று
நாலேழ்தத் துவங்கள் வெளிநோக்கா யீதென்
றீனமுடன் றோற்றுமேழ் தத்து வங்க
ளிருவகையா மையேழுந் தினங்க டோறு

மூனதிரி விதவவத்தை களினுந் தோன்றி
யொழிகையினுங் கூடவொழி யாமற் றானே
யீனமிலா நித்தியமாய் நிலைமை யுற்றே
யிருக்கின்ற நாமேசத் தென்ன வோர்வாய் (45)

நிரீசுவரன் - வேறு.

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு
வைசுவா னரன்மு தலதாய்
மன்னுபர மாங்கிச னீறுகா ரியவீசர்
வகையுடன் விராட் டாதியாய்த்
திரமான சுத்தமீ றுஞ்சத்தி பேதங்கள்
செறிசிவ ராயி ருந்து
திகழிவ ருடன்சரிய தாயிலக ஞானயோ
கங்களைச் செய்த திகழைங்
கரன்வேல னுதியா றுதனே சுரர்மிகக்
கருதி வரினிற் பாதியாய்க்
கதிர்ஞான யோகஞ்செய் நந்திதண் டீசாதி
கனயோகி கட்கும் வேறு
யுரமான நமிலவர்க ளோரொர்கா லந்தனி
லுதிப்பசா லுண்மை யலதா
லுயர்வாம கண்டசித் துருவமா கின்றநா
முறுநிரீ சுவர னுமே. (46)

நிர்ச்சீவன்.

சீவனற் றொழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனுய்ச்
செறிபொரு ளவித்தை தன்னிற்
சேர்பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில்
சென்மநற் கன்ம முற்றே
பாவமறு சித்தசுத் தியையுற் றுபாசனே
பலசன்ம முற்ற வதனற்
பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தனமுடன்
பரமதே சிகனை யுற்றே

தாவில்சிர வணமனன மேநிதித் தியாசன
சமாதி சாட்சாத் காரமுந்
தடையறச் செய்துறுமஞ் ஞானமும் பஞ்சவித
தகுபிரம முந்த விர்த்துச்
சீவத்து வங்கெட்டு விம்பசை தன்னியச்
சித்துமாத் திரம தாகச்
செறிகின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ னென்னவே
தெளிவுட னறிந்து கொள்ளே. (47)

நிஷ்பிரகிருதி.

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன்
பெறுசங் கைசீ வாதியைப்
பிரகிருதி முக்குணத் துண்டுபணி நிற்கையிற்
பிரமநிஷ் பகுதி யெவிதம்
விரவுகயி ருதிகளை யன்றியே சர்ப்பாதி
மேவாதின் வாக்கு மாத்ரம்
விளங்குமூ லப்பகுதி பிரமத்தை விடவற்பம்
வேறிலெனும் யுத்தி யாலுந்
திரநனவு கனவுசக மியாவுமதை யறிகின்ற
சித்தாக வழிதல் கண்டுஞ்
சித்தின்வே ருயறிந் தவனுன்ம பிரமத்தி
செய்கின்ற பாவி யென்றும்
பரமிலவை யாவுநம தருவென்று கண்டவன்
பரப்பிரம மென்றும் வேதம்
பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்றநாம்
பகருநிஷ் பிரகி ருதியே (48)

அசம்சாரி.

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாம்
வன்ன வாச்சிர மங்களு
மருவிவைக் குரியதன் மாதன்ம பேதமும்
வருமிவற் றின்ப லமதாத்

தருசொர்க்க நரகாதி யும்மவற் றின்சேஷ
சனனமர ணுதி யாவுஞ்
சம்சார மாகுமிது தனுவைநா மென்றிடிற்
றன்னையுறு மிவ்வு டற்குத்
திரமருவு நாமனிய மெனவறிந் திவ்விதந்
தேர்சிதா பாச னுக்கே
சிறிதுமிலை யிவனையு முடலையும் பொய்யெனத்
தேர்ந்திவற் கதித மான
பிரமமக மெனவறிந் துறுமெமக் கற்பமும்
பெந்தசம் சார மில்லாப்
பெற்றியாற் சுத்தசித் தாகின்ற நாமிகப்
பேணசம் சாரி யாமே. (49)

அபெத்தன்.

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில னபெத்தனுங்
கள்வன்க யிற்றி னலே
கட்டுண்டல் போற்பிரம நாமெனும் புத்தியை
மறைத்துமே களவு செய்த
திட்டவஞ் ஞானமது வந்தவுட னேயகந்
தேக மெனமா னித்திடுந்
திருடனும் புண்ணியபா வங்குரோத காமாதி
தீயபா சங்க ளாலுங்
கட்டுண்ப னப்போது துக்கபய சென்மங்
கணக்கிலா துண்டு பரனற்
கருணையின்மெய்ஞ் ஞானம்வந் துடன்மான மற்றபின்
கனபெந்த துன்ப வற்கும்
விட்டொழித லாலுமுட லுலகினுன் மட்டிடா
வியன கண்டா னந்தமாய்
மேவெமக் கொருபெந்த மும்மில்லை யாதலான்
மிகநாம பெத்த னமே. (50)

நிரவயவன்.

அத்தமுறு சரணாதி யவயவமு டைத்தாகி
யமர்கின்ற மூவு டற்கு
மனியமா யாகாய வுருவமாய் மூவித
வவத்தையின் கரிய தாக
நித்தமுறு மென்றனக் கெற்கெனவோ ரவயவ
நின்றிடா தா லு நம்போ
னிகழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன
நேர்கின்ற பொருளு மன்றிச்
சுத்தமுறு நம்மினிற் கற்பிதம தாகியே
தோற்றலுறு முலக மதனைத்
தொட்டுமே யவயவமிலா தா லு மிவ்விதந்
துகளுற்ற வுபய வகையாய்ச்
சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத்
தகுதன்மை யோடு தானே
தானுயி ருக்கின்ற நாநிரவ யவனெனச்
சந்ததமு மெண்ணு வாயே. (51)

அபரோட்சன்.

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது
மதன்மதன்ம மதன்பலன்கள் பத்தி காண்டத்
தோதலுறு தேவதையும் பரோட்ச மாகு
முயர்ஞான காண்டத்தி லோது பிர்மங்
கேதமுறு மவைபோலப் பரோட்ச மின்றிக்
கேட்டவுடன் றானுகக் கிளர்த லாலே
யேதமிலா தப்படியெப் போதுந் தானு
யிருக்குநா மபரோட்ச னென்ன லாகும் (52)

சுயம்.

அறைசுயந் தானுயிருத்த லெவித மென்னி
லஞ்ஞான காலத்தி லனிய மாகி
மறைவிலதா யிலகேழ்தத் துவமு ஞான
மருவினபின் றானலவாய்த் தள்ள லுற்ற

வறிவிலதாங் தத்துவங்க ளிருபத[illegible] மப்பா லுற்ற
மாகமுப்பத் தைந்தினுக்கு துவமெய் போது
விறவின்முப்பத் தாறுந்தத் சுயமென் றோர்வாய். (53)
மியாமாக விலகலினுஞ்

அகேயன் - வேறு.

இதுவென்று தள்ளலுற வேயமஃ தின்மையத
கேயமது வெங்ங னமெனி
லியன்மூர்த்த மோடமூர்த் தமதெனப் பிரமத்
தினுக்குபய ரூப முண்டா
விதையறிந் திதுவல்ல வல்லவென் றறியென்ன
விசைசுருதி சொன்ன படியே
யியல்பிரம மதனுடைய சச்சிதா னந்தமா
யெய்தமூர்த் தங்க ளுடனே
சுதவுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற்
சோதித் தறிந்து கொண்டு
சொல்லுமிது பாம்பல்ல வல்லவென் றறிதல்போற்
றுகளபர மார்த்த மாகி
யதமதுறு மோபமா முலகையல வலவென்
றகற்றி நற்பர மார்த்தமா
யறிவான நாமகே யன்னெனக் காணலா (54)
மாகையா னும கேயன்.

அனுபாதேயன்.

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமனு பாதேய
மடைபடாப் பொருள தெவித
மாமெனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்காதி
யானந்த மேவி ரும்பித்
திடமதுட னித்யாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ்
செய்துளோ னபப லத்தைச்
சேருவன் பத்திகாண் டத்தினிற் சிவனாதி
தேவர் களைமந்த் ராதியா
லிடையற வுபாசனை திகள்புரிந் தோன்பதம
தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய

வெழின்முத்தி யிச்சையாற் சவணுதி செய்துளோர்க்
இயலுபல மப்ப லம்போ
லடைபடும் பொருளலா தேற்கவே யுற்றதா
மாகவுறு கின்ற வதனு
லவத்தையின் கரியதா யெப்போது மேவுநா
மானுபா தேய னுமே (55)

அப்பிரவிர்த்தன்.

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்தனு
மெவிதமெனின் வங்க மதனி
னேகினேர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா
தேகு கப்பலி லுற்றதான்
ரேற்றவே யேகாது போற்கணிற் ரேற்றினுந்
துனுமனதின் மாறி யெணல்போற்
ரெழிலகங் கரமுறினு மான்மதிட் டியினிலொரு
தொழினமக் கின்மை யானுந்
தூற்றகங் காரம தொழிந்திருந் தானுஞ்
சுயதிட்டி தனினி விர்த்தித்
தொழிலெயஃ துறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த்
தோற்றுபய தொழில்கு றித்து
மாற்றுநங் திட்டியிலொர் பிரவிர்த்தி யாங்தொழிலு
மாமெமக் கணுக லிலதா
லவ்விருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தொடக்
கற்றநா மப்ர விர்த்தன். (56)

சிவன்.

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவ தாம்பொரு
ளெவிதமெனி லொன்று திக்கி
லிலகலற் றென்றெழித லுறுமவத் தாத்திரய
வியலுசக மூன்றி னுக்கு
மிலகுகரி யாகியே நான்கதாம் பொருளதா
யெலெயிலத் துவித சித்தா
யிலகியு று கின்றநாஞ் சிவனென்ன வனுதினமு
மிருதயத் துன்னு வாயே. (57)

அமிர்தன் - வேறு.

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா
வமிர்தமொடு தேவாமிர் தம்பு சித்தே
சாகின்றே னலனென்றே யுற்ற பேருஞ்
சாரீசர் பிரளயத்தி னசித்தல்போல
வேகவனந் தானந்த சித்து நாமென்
றிலகலுறு மோட்சவமிர் தத்தை யுற்றேன்
சோகமுட னெருக்காலு நசியா தானுஞ்
சொல்கின்ற வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே. (58)

நிருபன் - வேறு.

உருவமில் லாதவ னிருபனு மெவிதமெனி
லுறுபூத பௌதி கங்கட்
குருவமுண் டிவையையறி சட்சருவ மென்பர்சில
ருருமிவையி யக்கு மனமே
யருவமென் றறிவர்சில ரதன்வியா பாரத்தை
யறிபுத்தி யருவ மென்ப
ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போக்தத் துவங்கடமை
யறிகின்ற சிவ னவனே
யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபணி யாட்டியு
மடக்கிவா சனைய தாக
வமருமூ லப்பகுதி யருவென்ப ரதனினுக்
கதிதமா யிவைக ளுடைய
விரிவொடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி யாகவே
மேவி யேயுறு கின்றநாம்
விளங்கவே தோற்றினுங் காணேனுத் தன்மையின்
மிளிர்கின்ற நிருப னுமே. (59)

சாந்தன் - வேறு.

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு
விஞ்சாமல் வீதலின்மெய்ச் சுருதி யாலும்
பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி னுலும்
பிறந்தவகண் டாகார விருத்தி ஞான

நிறைபிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமா
னிகழ்சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு
முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே
யுலகமில்நாஞ் சாந்தனென வோரு வாயே. (60)

அ ப ய ன் .

பயமற்றோ னபயனு மொன்றுக் கொன்று
பயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடர் மன்னர்
மயலின்முனி சுரரசுர ருலோக பாலர்
மாலரனே முதலான பெயர்க ளாலுஞ்
சுயசித்தா மகண்டநமை யறுக்க வெட்டச்
சுடநனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா
லியலுமொரு பயமதுவு மற்றே யுற்ற
வெழிலான நாமபய னென்ன வோர்வாய். (61)

நித்தியானந்தன் - வேறு.

ஈனவிட முறுதேனி னேரூர்கள் சிமைநல்
லிராச்சியம தாள்வர் சுகமு
மெதிரியனல் வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற்
றிடியாதி துன்ப முறலா
லானந்த மென்னல்கூ டாதிராச்சிய முழுது
மாளுதலு நூறு வயது
மரோகதிட காத்திரமூ மாதியா மிலட்சண
மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட
வானந்த முண்டிதனி னூறுநூ றதிகமா
யரிவரையி லுற்ற சுகமு
மமருகா லாந்தரத் தழிதலா லித்தனையு
மமர்மாயை யென்று தள்ளி
யூனமுறு வாந்திபனு மசனமென வேவிட்
டொருக்காலு மாற லிலதா
யுளவகண் டானந்த மேயுருவ மானநா
மொப்பி னித்தியா னந்தனும். (62)

நிர்விஷயன்.

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப்
பிரமமா யிலக லானும்
பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு
பின்னசத் தின்மை யானும்
பிரமவுரு வாநமக் கெக்காலும் விடயமிலை
பெறுவிடயம் வந்த தென்னப்
பிறங்கலும் புத்ராதி துக்கசுக மவையிலோன்
பெறுதல்போற் றோற்றி னாலுந்
தரவிவே கத்தினாற் பார்த்தவுட னேயவைக
டகுமவற் கிலது போலச்
சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட பொழுதிலே
சத்தையே யன்றி யுலகம்
விரிவாக வந்ததும் போனதுவு மிலையென்று
விடயமுறு பற்றெ னாளும்
விமலவான் மாவினுக் கில்லாத தாலியா
மேவுநிர் விஷய னாமே. (63)

பழையோன் - வேறு.

முன்னுமிழி தூல்தனு வுதித்து நாளாய்
மொழிகின்ற வருடமதி லயமா தற்கு
முன்னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின்
முளைத்ததுதான் பிரளயத்தி லயமா தற்கு
முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞானந் தன்னி னாலே
முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு
முன்னுநா மிருக்கின்ற படியி னாலே
முரணறநாம் பழையோனென் றகத்திற் றேர்வாய்.

புராதனன் - வேறு.

விளைதலுறுஞ் சமட்டியென மேவுமுட றூன்மூன் றுந்
தளிர்தலுறு புரமிந்தச் சார்மூன்று புரத்திலுநா
மன்வுபடா வடிவான வதிட்டான மாயிருந்து
விளையாடு மதனானும் விளங்குபுரா தனனாமே. (65)

சூனியன் - வேறு.

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்
சடங்களெலாஞ் சத்தன்றி யெப்போ துந்தான்
மிகவுமசத் தானபடி யாலுஞ் சித்து
மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி வின்றிப்
புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி வின்றிப்
போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே
பகருமொரு வஸ்துமில தாலு நாமே
பழமறைசொல் சூனியனென் றறிந்து கொள்ளே.

மகாசூனியன்.

அவ்விதமாஞ் சூனியமு மறிவிற் சூன்ய
மாமெனவே யபாவமா யறிகை யாலே
யவ்விதமா யதையறியு ஞானந் தானு
மமர்ஞான பாவவது பவத்தி னிற்ரு
னவ்விதமே யிலதாலவ் வறிவி னேடே
யமருசூ னியமும்போ யயலொன் றுந்தான்
செல்விபெற வில்லாத படியி னுனுஞ்
செறியுமகா சூனியனென் றறிய வேண்டும். (67)

நிவிர்த்தன் - வேறு.

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்கணு
மன்றென்று நீங்க லாலே
யைந்துவிட யவ்விகா ரங்களுந் தூலதனு
வன்றுநா மாத லாலே
சார்சனன மரணமூப் பெவ்வன்ன வாலிபஞ்
சரைமுதல் விகார மவையுந்
தகுசூக்க தனுவுமக மலதான் மறப்பாதி
சங்கற்ப மாதி யாகச்
சேர்விகா ரங்களு மவித்தையோ டுறுகின்ற
சீவனக மன்ற தாலே
செறியுமறி வறியாமை முதல்விகா ரங்களுந்
திகழ்மாயை யுற்ற வீச

னேரகம லாததாற் சர்வக்ஞ னதியொடு
நிகழைந்து தொழில்க ளான
நிரைவிகா ரங்களு நமக்கில்லை யாதவி
னிவிர்த்தனு மென்ன வறிவாய். (68)

அகாமன்.

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமொடு கோழைசீ
மலச லந்தசை பீளையும்
வழும்பஸ்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை
வனமிற்கு றும்பி யாதி
செயிருற்ற விவைகளைக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ்
சீயென்ன வருவ ருப்புத்
தீண்டிடிற் ருனமே செய்யவேண் டிடுதலாற்
சேர்கணிற் கண்ட வுடனே
நயமிலா வருவருப் புண்ணினேக் காளத்தை
நண்ணலா லருவ ருப்பு
நாற்றமுந் துர்க்கெந்த மாதலா லாக்ராண
நண்ணலி லருவ ருப்பு
வியமிலிவை யுறும்வனிதை தனைமேவி னனிந்தை
வியாதிதுன் புறுத லானு
மேவுமித் தோஷமெல் லாமறிந் ததிலிச்சை
விடுதலி னகாம னுமே. (69)

அலோபன் - வேறு.

தேக்கியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக்
கில்லையெனு தெந்த நாளுஞ்
சோகமின்றிக் கொடுப்பவனே யீகையுடை
யோனென்னச் சொல்வர் ஞானி
தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந்
தன்னையுமே தனையுற் றோர்கட்
கீகையினு னுமிகவு மலோபனென
வனுதினமு மெண்ணு வாயே. (70)

உன்னதன் - வேறு.

அதிகமதாஞ் சீவனிலு மூல தேக
மதினதிகஞ் சூக்கவுட றால தேக
மதினதிக மதினதிகம் பஞ்ச பூத
மதினதிகம் மாயையதி னதிக மீச
னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரம மேனா
மானதனு ளுமவைக ளனைத்தி னுந்தா
னதிகநமி லும்மதிக மிலாத தாலே
யமர்நாமே யுன்னதனென் றறிந்து கொள்ளே. ()

அக்குரோதன்.

கன்மமொடு கர்த்தாவி னிடம தாயுங்
கருதுபஞ்ச பூதங்க ளிடம தாயுந்
தொன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ்
சோரருடன் மிருகமரசர் சனங்க டேகம்
வன்மைபசு புண்மிருக செந்து பீடை
வகைவகையா யனேகவிதம் வந்த போது
மின்மனதிற் ரூக்கினுநம் மிடத்திற் ரூக்கா
விதமதனு லக்ரோத னுமென் றோர்வாய். (72)

நிதித்தியாசனயுத்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

நித்தியன்.

பிரிவுறுமெத் தேசத்து மெக்கா லத்தும்
பெருவான மொருபடித்தா யுறல்போற் சுத்த
பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற்
பஞ்சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம்
விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண்பா னுயா
மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே
பிரிதலினு னித்தியனென் றெக்கா லத்து
மிதயுத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே. (73)

சர்வகெதன் - வேறு.

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச்
செறிமாயை யீச ரிவரிற்
றிகழேக தேசகற் பிதமாம்வி ராட்டாதி
சேர்கின்ற வைந்த வத்தை
யிதிலேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க
ளிதிலேக தேச மூலக
மிதிலேக தேசகற் பிதமதாந் தேசங்க
ளிதிலேக தேச மூர்க
ளிதிலேக தேசமாங் கிரகங்க ளிக்கிரக
மிதிலேக தேச முடல்க
ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய மிவிதமா
யெனுமொன்றே டொன்று கூடாச்
சுதவுலக முழுதினையு மறிகின்ற வறிவதே
சொரூபமா யெங்கு நிறைவாய்ச்
சூழ்ந்துறைத லாலியாஞ் சர்வகெத னுமெனத்
துணிவாக வெண்ணு வாயே. (74)

சர்வாதாரன் - வேறு.

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க
மிதற்காதா ரந்தூல வுடல னேக
விவிதவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி
மிளிர்சகங்க ளவைக்கிடந்தான் மாயை யீச
னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி
தானந்த மாயிருக்கு நம்மி டத்திற்
கவிழ்தலுறு மிவைகளெலா மேக தேச
கற்பிதமா தலினுமே சர்வா தாரன். (75)

நிராதாரன் - வேறு.

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக்
காதார மாக வுற்ற வழிவறு மெமக்கு வேறே
ராதார மில்லா தாலு மலேதலில் யாமெ மக்கே
யாதார மான தாலு மகநிரா தார னுமே. (76)

ஆதி - வேறு.

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி
யெண்ணும்விட் சேப சத்தி
யிதுதனக் காதார மாயையோ டவித்தைக
ளிவைக்கெலா மாதி வஸ்தாய்ச்
சுயசித்த தாகவே யுறுகின்ற தாலுமொரு
சூக்கவுட லுற்ற போதே
தோற்றியழி பல்கோடி தூலதனு வொருமூல
துகளுடல முற்ற பொழுதி
னயசிருஷ்டி யிறுதித் தழிகோடி சூக்கதனு
நவில்கின்ற சீவ னுக்கு
நாடுமுற் பத்தியில் லாததா லாதியென
நண்ணியே சீவன் முத்தி
யயலிலா துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த
மாகின்ற சீவ னுக்கு
மனியமா யித்தனைக் கும்முதற் பொருளான
தாலுநா மாதி யாமே. (77)

அனாதி - வேறு.

இப்படியே யெவைகளுக்கு மாதி யான
வெமக்காதி யிலதாலு மனாதி யென்று
செப்புகன்ம மஞ்ஞானம் வேத மீசன்
சீவனெனு முபாதிசித்தா யுறுஞ்ச கத்துச்
கப்பினிரு பாதிசித்தாம் பிரம மாறிற்
கற்பிதமா மனாதியைந்தி னுக்கு மூல
தப்பறுசித் தினுக்காதி யிலதா லந்தச்
சைதன்ய மானநா மனாதி யாமே. (78)

விபு - வேறு.

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலிதனி
னிழிதூல வுடலம் விபுவா
மிதுதனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுநீ
ரிதுதனிலும் விரிவு கனலா

மிதனினுங் காற்றுவிரி விதனினுங் ககனம்விரி
விதுதனி னிரண்ய கர்ப்ப
மெய்துவ்விரி விதனினவ் வியாகி ருதம் விரிவாகு
மிதனினவ் வியத்தம் விபுவா
மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மாலுமட்
டிடவொணு தேவி ரிந்த
வெழின்மாயை யுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு
மியலாத னந்த விரிவா
யிதமதுறு மத்திபா திப்பிரைய பாநமிலு
மெய்துமற் றென்று பெரிதா
யெம்மைமட் டுக்கட்ட வொன்றுமில் லாததா
லென்றுநாம் விபுவ தாமே. (79)

மகத்து.

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தானமிரு
காதியதி னீச ராதி
யவர்களினு நான்குவன் னத்தரவ ரிற்கன்மி
யவரினிற் றீக்ஷி தர்களா
மவரினிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷி யவரில்பிதி
ரவர்தமினு முலக பால
ரவரினிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர
ணுதியவ ரிற்பு ருஷரா
மவரினிற் குமரரவ ரியாவரினு மேமகத்
தாகுநற் றேவி தேவ
னவர்களிரு வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி
யவர்களாற் பத்தி பண்ண
வவமறுமக த்துவம துறுமெமக் கதிகசம
ணும்வஸ்தி லாம னுமே
யமர்கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவனாத
லான்மகத் தாகு நாமே. (80)

நிரஞ்சனன் - வேறு.

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லந்நீர்
பற்றலெனப் பற்றியிடக் காண மற்றுன்
சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்து நின்ற
தம்மிடத்தி லேயழுந்தி யிருக்கா தின்ற
புகலவத்தை மூன்றினுமே காண வுற்ற
பொருவில்சுத்த பரியந்த சகத்தி னேடே
யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்றெ டக்கற்
றிருக்குநா நிரஞ்சனனென் றெண்ணு வாயே. ()

காரணன் - வேறு.

அவிருமூ வகையுடலி னுக்குமூ லங்கன்ம
மைம்பூத மவைகண் மூல
மமர்சூக்க பூதபௌ திகமவைகண் மூலம
தவித்தையுறு சீவ னேடு
நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக் கதிகமாய்
நவையில்லை தன்ய நாமே
நண்ணுகா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா
னந்தமா நம்மை விட்டுப்
பவமான காரியம தாமுலகி னுக்கயற்
படிவமில் லாமை யானும்
பகருகா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய
படிவமே பல்வ கையதா
நவையான காரியச கத்தினுக் குருவமாய்
நண்ணுற்ற காலு மிகவு
நாடுற்ற சகலத்தி னுக்குமனு தினமுநா
நவிலு காரண னுருமே. (82)

4 அகாரணன் - வேறு.

இப்படிச்சக லத்தினுக்குமி லங்குகாரண மாயுறுந்
தப்பிலெற்கொரு காரணமில தாலுமெய்யுணர் வின்பமா
யொப்பினுஞ்சக லத்தின்மூல வுருவமாயின தாலுமே
யெய்ப்பிலாவக மேயகாரண னென்னவேனித மெண்ணுவாய்.

சாட்சி - வேறு.

அதிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதான
மானதே மூல மாக
வமர்தல்போற் சர்வவிந் தியசகத் தொழில்களு
மசைவில்சை தன்னி யததின்
விகலமில் லாததோர் சன்னிதா னங்கொண்டு
விதம்விதம தாக மிகவும்
விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுகரி யாகவே
மேவுநா நாமா கவுஞ்
திகழுபிர விர்த்தியுநி விர்த்தியுஞ் செய்யாது
சேர்கின்ற வொன்றி னுலுஞ்
செய்வித்த லில்லாது மத்யஸ்த னுகவே
தினமிவையை நாடி நின்று
துகளிலாக் கனலிபோற் சகலவித தொழிலையுந்
தோற்றுவிக் கின்ற வதுவே
சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியென் றனுதினந்
தூய்மனதி னெண்ணு வாயே. (84)

தா ணு.

அலையினும் மனதுபொறி யலையாத தூலவுட
லவைகோடி யலையி னுந்தா
னலைவில்பூ தங்களவை யசையினு மசையாம
லமரினு மசைதல் போல
வலைசூரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவசு
வானர னுதி யிவித
மலைசுத்த வரையுலகொர் தனுவாக நாமென்ன
வபிமான முற்ற றிவினி
லலைதலுறு மீசனவ ரினும்வேற தாகவே
யறிவதனின் மறுசி ருஷ்டி
யாக்கியலை குமரரா தியரித்த னைக்குமே
யமருதா னுக விலகி
யலகிலித் தனைசலன மதனேடு கூடியு
மசையாம லிந்த யாவி
னலைவினுக் குங்கரிய தாகநிறை சைதன்ய
மானநாந் தாணு வாமே. (85)

பரிபூரணன்.

அப்பினாற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே
யனமயம் பிராண னதனா
லதுமனோ கோசத்தி னாலதுவி ஞானமய
மாங்கோச மதனா லதுஞ்
செப்புமா னந்தமய மதனினாற் பூரித்தல்
சேர்ந்துநற் சிவ னதனாற்
சேர்பூரி தம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினாற்
றிகழ்பஞ்ச பூத நிறைவாந்
தப்பலில் லவையினாற் பூரித்த லுறுசகஞ்
சகமதினு மெங்கு நிறைவாய்ச்
சார்கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிகத்
தாழ்வில்பூ ரித்த லுற்றுத்
துப்புடைய நம்மினும் வேறுபரி பூரணந்
தோன்றுதலி லாத வதனாற்
சொல்லுபரி பூரண நாமென்ன வேநிதஞ்
சுகமுட னறிந்து கொள்ளே. (86)

அனந்தன் - வேறு.

உடல்பொறிக டமின்மிகவும் விரிவ தான
வுட்கரணா திகட்குமந்த மேயுடைத்தா
யடருமந்தக் கரணாதி யாலு மெட்டி
யறியவொணா விரிபஞ்ச பூதங் கட்குந்
திடமாயா விசிட்டருக்குங் கால பேதந்
தேசபே தங்களினா லந்தந் தன்னை
யிடமாகக் காண்கினுமே யந்த மின்றி
யியல்சாட்சி யானநா மனந்த னாமே. (87)

சர்வசமன் - வேறு.

அகிலவுன் னதசுத்த மதினொன்றி னுக்கொன்ற
தாம்பத்தி னொன்று குறைவா
யல்கியே சத்தியும் பினமாம கத்துமுத
லாக்கடினை யந்த முலகோ

டிகல்தேவ பாகமும் மநுடபா கமுமென்ன
வெய்துபூ தங்க ளுடனே
யிழியதன் மமத்திமோத் தமமான பிரமன்முத
லெய்துதம் பாந்த வுடல்கள்
சுகஞானி யோகியொடு பாசகன் கன்மியாய்த்
தோற்றலுறு சிவ ராதி
சொல்லீச னீறதாய்த் தாரதன் மியமொடு
துலங்குவஸ் தியாவி னுந்தா
னிகலில்சத் தாகார மாய்த்தார தன்மியம
தெய்தாம லெப்பொ ழுதுமே
யிருக்கின்ற சைதன்ய மானநா மேயென்று
மியல்சர் வசம னாகுமே. (88)

சர்வாதிட்டானன் - வேறு.

அதிட்டானஞ் சூக்கவுடல் விகிட்ட னுக்கு
மமர்தூல தனுக்களவைக் கும்பூ தங்க
ளதிட்டான மவைக்குமதிட் டான மாயை
யமரீச னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளி போல
வுதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல் லாம
லுளவதிட்டா னந்தவிர வொன்றில் லென்றே
மதித்திடநிர் ணயம்பிறந்த வதனாற் சித்தாய்
வயங்கிடுநாஞ் சர்வாதிட் டானமாமே. (89)

அகண்டன் - வேறு.

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமு ருதவறி
வானநா மேய கண்டன்
நவிலுமற் றொருயுத்தி யுலகர்நிர் ணயமருகர்
நணுபுத்த ராக மத்து
மவைதேவ ராகமத் தவைபிரம னரியீச
ராகமத் தவைபு ராணத்
தவைபார தத்ததுவு நீதிசா ரத்தவையு
மறைகின்ற கண்ம காண்டத்

தவையுபா சனகாண்ட மவையாவு முபநிடத
மவைக ளாற்கண் டித்தலா
மவைநிர்ண யஞ்செயறி வெமையொன்று கண்டிக்க
வாகா ததா லு மாக
வெவமிலுப நிடதத்தி னதிதபிர மாணம்வே
றில்லாத படியு நாலு
மியாவுபிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத
லாலும்யா மேய கண்டன். (90)

அபரிச்சின்னன்

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்சின்ன மாய்ப்பிரிவொ
டொளிர்சீவ ரொன்றி னுக்கொன்
றுபரிச் சின்னமாய் நாலைந்து தத்துவத்
துடன்மிகத் தோற்று சூக்க
சரீரங்க ளாமிவைக ளைக்குறித் தபரிச்
சினமாய்த் தனக்கு ளாறு
தத்வமா கப்பரிச் சின்னமாந் தூலத்
தனுக்களிவை யைக்கு றித்துப்
பரிச்சின்ன மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளை
பற்றி யபரிச் சின்னமாய்ப்
பனுமாயை யுறுவீச னுஞ்சாட்சி யாகவே
பகருநம் மைக்கு றித்துப்
பரிச்சின்ன மானவத னுலுமே நம்மிலும்
பரிச்சின்ன மற்ற தொன்று
பன்னவில தாலுமப ரிச்சின்ன னுமெனப்
பரிவினொடு மறிகு வாயே. (91)

அனுவிருதன் - வேறு

தாபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல் சூக்க
சரீரமிதை யாபரித்த றால தேகஞ்
சோபமுறுந் தூலதனுக் களையு மற்றுஞ்
சொல்பூத மவைகளையு மொன்றை யொன்று
வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க
ளவைகளையு மாபரித்த வீச னுனு
மாபரிக்கா தவரையுமே யாப ரித்த
வறிவாநா மனுவிருத னுகுந் தானே. (92)

சர்வகாரணன் - வேறு.

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற்
கண்டிடுஞ் சகங்க ளியாவுஞ்
சாட்சியி னிடத்து தித்துச்
சாட்சியி னிடத்தி ருந்து
சாட்சிமாத் திரம தாகத்
தானழி கின்ற தாலே
சாட்சியா கின்ற நாமே
சர்வகா ரணனென் றோர்வாய். (93)

பி ர ம ம்.

காலமூன் றினுமே யெங்குங்
ககனம்போ லொருப டித்தாய்க்
கோலமாய் நிறைந்த நாமே
கூறுநித் தியசுத் தாதி
சீலமா மிலட்ச ணத்தைச்
சேர்ந்துறை கின்ற தாலே
சாலநாம் பிரம மென்றே
சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய். (94)

ஒருவனேயுள்ளபொருள் - வேறு.

பனுகனவி னிற்கண்ட சீவனீச் வரசகம்
பனுநன்மை தீமை கேள்விப்
படும்வேத வாகமபு ராணசாஸ் திரமாதி
பல்விகற் பங்க ளுந்தா
மனகனவ தைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி
னவத்தைமூன் றதனி னுங்கா
ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா
தவத்தையொன் றென்றி லகு
மினசகம தந்தந்த வத்தையைக் கண்டகரி
யாகவே யிற்ற படியா

லெண்ணவே வேறென்று மூன்றுகா லத்தினு
மெய்தவந் ததுவு மில்லை
யுனமிகப் போனதுமி லெனுமநுப வத்தின
லொன்றுமற் றில்லை யுறுநா
மொருவனே யுள்ளபொரு ளென்னவே யனுதினமு
மூளமதனி லெண்ணு வாயே. (95)

சர்வாத்மா.

வயல்குளந் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்கு
மண்ணதே யுருவ மாபோன்
மருவுலகி னுக்குருவ நஞ்சச்சி தானந்த
மாயிலக லாலு மின்ப
மயநம்மை விடவுலக மற்ப மில தாற்சர்வ
மாமுலக மாக வுறுநா
மாசர்வ வான்மாபின் னொருயுத்தி நானென்ன
மருவுரைக் கூன்று கோலா
யயலில்கரி யுருவேந மக்குற் றல்போற்
றைமிருக நரர்கண் பறவைய முனிக
ளமரருல கதிபர்பூ தாதிபதி வைசுவா
னரனுதி சீவ ருக்கு
நபவீச ருக்குநா னெனுமுரைக் கூன்றுகோ
லாக்கரிய தான நாமே
நண்ணியிடு மங்கங்கு சித்திக்கை யான்மிகவு
நவிலுசர் வாத்ம னமே. (96)

சர்வாகாரன் - வேறு.

கனவதனிற் காண லுறுஞ் சகங்க ளியாவுங்
கண்டதன தாகார மான தேபோ
லுனுமவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்கு
முறுகின்ற நமதுசத்தா கார மேதான்
வினவியிடு மாகார மான தாலும்
விளங்குசத்தா காரமதை விட்டு நாடிற்
சனனமுறு சகமதுவே யில்லா தாலுஞ்
சாருநா மேசர்வா கார னமே. (97)

அனேகரூபன் - வேறு.

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றினது தானுமப்
பழுதைதனை யன்றி யிலதின்
பகர்வன்ன வாச்சிரம மொடுசொர்க்க நரகாதி
பல்தேச மூர்கள் கால
மியல்சாஸ்தி ரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க
ளென்னுமை யேழ தாக
வெணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா னந்தமா
யிலகுநம் வடிவ தாலு
மயலொன்றி னுடையவுரு வலதாலு மொருகூத்த
னளவில்வே ஷங்க டம்மை
யமர்தல்போ லும்பூமி யொன்றுமே பல்விகற்
பங்களா யாதல் போலுஞ்
சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா னொருவனே
சுழலுசி வீச சகமாத்
தோற்றுபே தங்களா யுறுதலா னுமிகச்
சொல்லிடும னேக ரூபன். (98)

ஏகரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றினும்
பயிலுமதி யொன்ற லாது
பகரிரண் டல்லாது போலவு மவனவன்
பார்வையிற் றோற்று கனவி
பலவன்றி யொன்றுதல் போலும்ப டிகமண்ட
பத்தம்ப மிலகு ஞானி
பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கனவினிற்
பலவிதஞ் சகமி லகினும்
பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சிவ
பரசகத் தென்று மிகவும்
பலவிதம தாயிலகி னுஞ்சச்சி தானந்த
பகரிலட் சணம தாயே
பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினுற்
பனுச கத்தா காரமே
பலரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்பமாய்ப்
பகருநா மேக ரூபன். (99)

பரமார்த்தன்.

கனவபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங்
காணனவி லபர மார்த்தங்
கார்மின்னன் மற்றவைக ணிலையிவைவயி னுளடிமை
காயமனை மதலை வீடு
தனமுதலிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள்
சாருலக மாதி நிலையாய்த்
தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன விவ்விதந்
தாரதன் மியங்க ளாகப்
பனுவீச சிவசக முழுதுநன் குணரினே
பரமார்த்த மல்ல தானும்
பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி
பரமார்த்த வுருவா தல்போ
லனகநாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மெமக்
கழிவு வந்தொரு வஸ்துவு
மாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தானுநா
மழிவில்பர மார்த்த னுமே. (100)

வஸ்து.

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண் மற்றதன் றெனிலுலகை
மியாதெனிற் புரியி னரவம்
போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல வெனிலரவு
போலுறும் புரியி னரவப்
பிரமைவர லாமுலகு போலிரா நிரவயவ
பிரமத்தி லுலகு தானும்
பிரமையென் பதுதகா தென்றிடிற் றூன்சிவப்
பிற்குவமை யற்ற படிகத்
துரையிரத் தப்படிக மென்பிரமை போற்கசப்
புக்குவமை யில்கு ளத்தை
யுறுகுளங் கைக்குதென் றிடுபிரமை போலவு
முலகமே போலி ராத
பிரமத்தி லுலகமா ரோபமா மிவ்விதம்
பிரமையா முலகி னுக்குப்
பிறங்கதிட் டானபொரு டனையன்றி யிலையதாற்
பேசலுறும் வஸ்து நாமே. (101)

நிட்பிரபஞ்சன்.

பிரபஞ்ச மின்மைநிட் பிரபஞ்சம் வாதிகள்
பேதமாஞ் சங்கை யுலகைப்
பெயர்த்தறிவை யுறுவெனச் சுருதிசொல லாலுலகு
பேர்த்துவிட வேண்டு மென்னிற்
றிரமில்சக முளதாயி னெருவரெத் தனமதாற்
றீராது சங்கை சுகர்நற்
றெட்சணு மூர்த்திமுதன் முத்தரா லேசகந்
தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத்
தருசகமின் ஞானமிலை யெனிலவர்க ளாலிறந்
தற்றதே லுலகு தானுந்
தயங்கலுட னிப்போது றக்கணக் கிலையிலாச்
சகமதனை யில்லை யென்றே
சுருதியும ழித்திடச் சொன்னதாற் சொப்பனத்
துகளுலகி னுலகி லென்றே
துணிவுடன ழித்தலுல கில்ஞான மாதலாற்
றுகளினு நிட்பிர பஞ்சன். (102)

நானுருபன்.

இயலுநா னுருபம் வெகுரூப மாஞ்சங்கை
யிவையெலாம் பிரம மல்ல
வெனும்வாக்கி யத்தினு லுலகைத்து டைத்துமிக
வேகசித் துருவ தாக
வியல்சுருதி பிரமத்தை நிலைநிறுத் தப்பிரம
மெண்ணும்வெகு ரூப மென்ப
தெவிதமெனில் வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரினு
லினனெருவ னேய னேக
வயலுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வெகுரூபி
யாயிரும வித்தை யாலே
யலகிலொரு பிரமமும் வெகுரூப மேபோல
வமரவே யிலகல் கொண்டு
சுயமாக வெகுரூப னென்பதுப சாரமாச்
சொல்லலுறு மாகை யாலே
தோற்றிடும வித்தைதன் னைக்குறித் தென்றுநாத்
துகளி னுநா ரூபனே. (103)

அபேதன் - வேறு.

தேசமதன் பேதங்கள் பூத பேதந்
தேகமதன் பேதமோ டிந்திரிய பேத
மீசர்களின் பேதங்கள் சீவ பேத
மெனத்தோற்று மாயாகா ரியத்தி னுக்கு
மாசுறுமா யைக்குமதிட் டான சித்தாய்
மருவுசச்சி தானந்த நம்மை விட்டுப்
பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதா னுமே
பிரிவிலா வபேதனெனப் பேணு வாயே. (104)

நிருவிசேஷன் - வேறு.

நிருவிசே ஷன்னுயர்வு தாழ்வாம்வி சேஷமவை
நீங்கினவ னிற்ற லோட
னேர்கோண லாதியா விலகலுறு மநுடரொடு
நிகழ்தருப் பட்சி முதலாஞ்
சருவமென் விசேஷங்க ளுடனுற்றவ் வடிவையுஞ்
சாரதன் றெழிலு முறல்போற்
றயங்குகினும் வெயிலேக ரூபமாய் விபுவதாய்த்
தனிநிரு விசேஷ மாபோற்
பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல்விசே ஷத்தொடு
பொருந்தியத் தொழில்க டம்மைப்
பொருந்தல்போலு றினுந்தொ டக்கிலத சங்கமாய்ப்
புகலுநிற் விசேஷ மாயே
யிரிவிலா தறுமென் றுரைத்தபடி யேயறிஞ
ரியல்விசே ஷங்க ளியாவு
மெமதிடத் திலகலென் றெணியநு பவித்தலா
லியாநிருவி சேஷ னுமே. (105)

அத்தொய்தன் - வேறு.

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட
தற்றதத்து விதமாந்
துவிதசக மிலகலினத்
துவிதமென்ப தெவிதம்

புவியின்மராஞ் செடிகண்முத
லானதெலா முதித்துப்
பூமியிலே யிருந்துபுவி
யாகவழிந் திடல்போ
லவிரவத்தை களிற்றேன்றுஞ்
சகமறியுஞ் சாட்சி
யானநமி லுதித்திருந்தே
யழிந்துவிட லாலே
தவறிலறி வாந்தனைப்போற்
பின்னையொரு வஸ்துத்
தானிலதா தலினுமே
யத்தொய்த னுகும். (106)

சர்வாபாவன்.

உண்மையறி வானந்த நமையன்றி மற்ற
வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா முலகுநினை வதனி
லுண்மையெனத் தோற்றினதந் நினைவுபொய் யானதனு
லுள்ளின்மெய்போ விலகுலகும் பொய்யான தாலுக்
தண்மையுல கதுநான்கு வபாவமுற லாலுஞ்
சசாதிமுதற் றிரிபேதந் தனக்கிலதி னுலு
முண்மைசுகச் சிற்பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து
மொருகாலு மிலதாற்சர் வாபாவ னுமே. (107)

சர்வதோமுகன் - வேறு.

காலமொடு தேசவஸ்து திக்கு வன்னங்
கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி
லேலவொன்றி லுள்ளதுமற் றென்றி லில்லை
யென்னுமிவை யேமுதலா வியம்பா நின்ற
சீலமிலப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத்
திக்கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச்
சாலவுமே சர்வபரி புரண மாகத்
தங்கலினுஞ் சர்வதோ முகனென் றோர்வாய். ()

சுயம்பிர காசு வின்பத்
தோன்றலே துரிய வாழ்வே
வயம்பெறு நினது நாம
வளத்தினைமிகத்தொ டுத்துத்
தயங்குமிம் மாலை தன்னைத்
தமியனேன் பிழைக்தற் கேகின்
புயந்தனி லணிந்தெ நாளும்
புலையனேன் றனையுங் காவாய். (109)

இலக்ஷணாவிர்த்தி முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாயிரமுள்படக்கவி-கககு.

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கசுவாமிகள்.

திருவடிவாழ்க.

சர்வஞ் சின்மயம்.

வேலூர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
8	18	கிளத்தி	கிளத்திய
9	17	சீவர்கரும்	சீவர்க்கும்
14	26	நாந்தனிற்றுன	நாந்தனிற்றுன்
15	1	கிராகாரன்	கிராகாரன் வேறு
,,	18	நித்திய முத்தன் வேறு	நித்திய முத்தன்
,,	27	யுருவன்	யுறுவன்
16	5	அனுசி முத்தன்	அனுதி முத்தன்
,,	10	தமமைச்	தம்மைச்
,,	18	னமுவு விங்க	னமுவுலிங்க
17	10	செத்தி	சேத்தி
18	10	மாகாச்	மாகா
19	6	ருககென்று	ருக்கென்று
,,	26	லிலைச்சூன்ய	லிலைசூன்ய
21	17	கட்கும	கட்கும்
,,	23	றெழிறனிற்	றெழிதனிர்ச்
27	8	ஞெருக்காலு	ஞெருகாலு
28	2	னிகழ் சாத்ர	நிகழ் சாத்ர
,,	9	மாலரமே	மாலரனே
,,	21	காத்திரமூ	காத்திரமு
,,	28	டொருக்காலு	டொருகாலு
30	17	செல்விபெற	செவ்வி பெற
34	30	விரிவுதீ	விரிவு நீ
,,	31	ரிதுதனிலும	ரிதுதனினும்
35	9	திப்பிமுய	திப்பிரிய
36	2	லந்தீர்	லந்நீர்
,,	4	திறைந்து	நிறைந்து
,,	5	தின்ற	நின்ற
,,	24	காலு	தாலு
,,	29	காரணமில	காரணம்மில
,,	31	னென்னவேனித	னென்னவேநித
37	2	அதிலசக	அகிலசக
,,	10	விர்த்தியுதி	விர்த்தியுநி

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
39	3	யிழியதன்மமத்தி	யிழியதமமத்தி
,,	14	விகிட்டனுக்கு	விசிட்டனுக்கு
,,	29	தத்ததுவு	தத்தவையு
,,	30	கண்ம	கன்ம
40	3	வெமை	யெமை
,,	6	படியு நாலு	படியினுலு
42	6	மூளமதனி	முளமதனி
,,	17	போற்	போற்பறவை
,,	18	றைமிருக நரர் கண் பறவையமுனிக	யறை மிருக நரர்கண் முனிக
43	15	சீவிச	சீவேச
45	5	பேர்த்துவிட	பேர்த்துவிட
,,	28	யாயிறும	யாயுறும
,,	33	தென்றுநாத்	தென்றுநாங்
46	22	புகலுசிற்	புகலுசிர்
48	6	பிழைக்தர்	பிழைத்தற்

வேலூர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது.